

ΠΑΛΙΑ ΒΡΥΣΙΚΙΩΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΕΝΑΚΙΡΙΣΙΑ ΚΑΡΑΜΠΝΑΡΙΩΤΚΑ ΜΑΣΑΛΙΑ

Λίγα λόγια εισαγωγικά: Τα παλιά καλά χρόνια, όταν δεν υπήρχε ΔΕΗ στο χωριό μας, τα σπίτια φωτιζονταν με γκαζόλαμπες και τα καφενεία με λουξ. Επίσης δεν υπήρχαν ούτε ραδιόφωνα, ούτε τηλεοράσεις πόσο μάλλον τηλέφωνα και μάλιστα κινητά. Όλα τα καλά νέα αλλά και τα κακά, τα ευτράπελα γεγονότα και κατορθώματα, όλα τα "ανάμια" των χωριανών μας, διαδίδονταν, από στόμα σε στόμα, μέσω των γυναικείων συνάξεων των λεγόμενων "νυχτεριών". Ιδίως τις μεγάλες χειμωνιάτικες νύχτες μαζεύονταν εναλλάξ σ' ένα γειτονικό σπίτι, παίρνοντας μαζί τους και τη χειρωνακτική απασχόλησή τους, {γνέσιμο, πλέξιμο, κ.λ.π.} και μαζί με την εργασία τους αντάλλαζαν πληροφορίες και κουτσομπόλευαν την κοινωνική ζωή και τα δρώμενα του χωριού.

Σε αυτά τα νυχτέρια γεννήθηκαν και εξαπλώθηκαν πολλά ανέκδοτα, πολλά μασάλια, στη μικρή κοινωνία του χωριού που διασώθηκαν μέχρι σήμερα. Να λοιπόν μερικά από αυτά να τα απολαύσετε:

1) Ο Ράπανος:

Η Βαΐα, μια παντρεμένη σαραντάρα, αφού τέλειωσε τα "χουσμέτια" του σπιτιού κοντά στο μεσημέρι, πείνασε, πήρε ένα πιάτο από τη "μπουλίτσα" έβαλε μέσα ένα κομμάτι τυρί και

ένα ξεροκόμματο ψωμί και βγήκε στην αυλή, πήγε στο "γιούρτι" έβγαλε πέντε εξ ραπανάκια και κάθισε κάτω από τον ίσκιο της "ντουνταλιάς" να κολατσίσει. Αφού απόφαγε, μάζεψε το πιάτο και βγήκε έξω στο δρόμο να πάει στον απάνω μαχαλά που έμεινε η κουμπάρα της για επίσκεψη. Πήρε τναραμπατζή στράτα, στα μισά, κοντά στ' Τροχούλα τ' αλώνι, της ήρθε μια πορδή, τι να κάνει, τναπόλκει, ΖΑΡΤΤΤ. " Να ου πρώτους ράπανος" μουρμούρισε

Δεν έκανε πέντε βήματα και δεύτερη πορδή, " να κι' άλλους ράπανους" ξαναμουρμούρισε, μετά από λίγο η Βαΐα ένα βήμα έκανε και μια πορδή αμολούσε

Τελευταία αφήνει μια σιγανή μικρή πορδή και ξαναμουρμούριζει," να κι του μικρο του ραπανούδ' ".Τότε γύρισε προς τα πίσω γιατί άκουσε βήματα και είδε στα δυο μέτρα να την ακολουθεί ο κουμπάρος της που πήγαινε και αυτός στο σπίτι.

Γυρίζει και τον ρωτάει: " κουμπάριμ είσι ώρα απού πίσουμ;" "ουχού" απαντάει αυτός, " απού τουν πρώτου ράπανο".

2) Ο κοιλόπονος:

Ο νταή Γκουντίνης σήμερα ξύπνησε με κοιλόπονο ,

"γναίκα μι πουνάει πουλύ κλοιάμ,τι να κάνου να μι πιράσι;"

ρωτάει τη γυναίκα του. Η γκουντίνινα αφού σκέφτηκε λίγο τον απαντάει:

" Γκουντίνη, θα γιάνς άμα βζάκς λίου γάλα απού μια μικρουμάνα που βζαίν' του πιδούδιτς. Πάνι δίπλα σΜαλαματένια να σι βζάκς".

Πήγε λοιπόν ο Γκουντίνης στην Μαλαματένια και ζήτησε να τον βυζάξει. Εκείνη δέχτηκε, πήγε κάθισε στον καναπέ, έβγαλε το άσπρο τροφαντό βυζί της που δεν το είχε δει ούτε ο ήλιος και δεν το είχε αγγίξει ούτε ο άνεμος, και τον φώναξε:

"Έλα νταή κι πιές όσου θέλς, έχου πουλύ γάλα κι φτάνει κι για του πιδούδιμ κι για σένα"

Ο νταή Γκουντίνης πήγε στην αγκαλιά της, έβαλε τη ρόγα στο στόμα του και άρχισε να βυζαίνει. Με τις πρώτες ρουφηξιές του η Μαλαματένια άρχισε να ανάβει, όσο ροφούσε ο νταής τόσο άναβε αυτή, σε μια στιγμή του λέει

"Νταή μήπους θελς κι τίπουτας άλλου;"

"όχι κουρίτσιμ, νάσι καλά, χείρσι να μι πιρνάι κλοιιάμ".

Όσο ροφούσε αυτός τόσο άναβε αυτή.

"Νταή σι ξαναλέου, άμα θέλς κι τίπουτα άλλου μην αντρέπισε, πέσιμ ."

" Ε αφού επιμένς τ'όσου, άμα θέλς σήκου κι πάνι φέριμι λίου ψωμί, μι του γάλα πααίν πουλύ".

Απάντησε ο Γκουντίνης.

3) Ο πούρτσιος (τράγος) και η κατσίκα:

Τρίτη σήμερα και ο νταή Μήτης (Δημήτρης) σηκώθηκε πρωί, έριξε το δισάκι στον ώμο και κίνησε για το παζάρι στο Διδυμότειχο. Βγαίνοντας από το χωριό, από την αυλή του τελευταίου σπιτιού του φώναξε η Μαρία η χήρα, μια καλοκαμωμένη τριαντάρα.

" Νταή, νταή, πiriμινι λίου να σι προυφτάσου να έρου κι γω μαζίς στου Δμότκου"

"Έλα μουρή Μαρία να πάμι παρέα, δουονοι μαζί είνι καλύτερα απού μαναχός. Είχαν προχωρήσει κάνα δυο χιλιόμετρα, είχαν περάσει το σημάδι και είχαν μπει στα "Τσιαουσλιώτικα".

Η Μαρία τον χάζεψε και τον έβρισκε δυνατό νταή.

" Να ευκαιρία να αρτθώ, εξ χρόνια χήρα κι όλου λαχταράου νταή"

σκέφτηκε και έβαλε σχέδιο στο μυαλό της να τον παρασύρει. Καθώς προχωρούσαν όλο και σκόνταφτε, όλο και έπεφτε με νάζι πάνω του. Που και που έμπαινε μπροστά και σταματούσε απότομα σκύβοντας προκλητικά μπροστά του. Ο Δημήτρης πάντα έκανε πλάγια την απέφευγε και συνέχιζε να μιλάει για τα πρόβατα του και τα κατσίκια του. Η Μαρία αναμμένη και αγαναχτισμένη σταματάει και του λέει:

"Δε μι λες νταή Μήτη, στου μπλούκς, στα κατσίκιας, πως απχάζει ου πούρτσιους άντα σέρνει κατσίκια;"

και Μήτης απαντάει,

"Τμυρίζει"

Ανέκδοτα Βρυσικιώ τικα

Συντάχθηκε απο τον/την Θεόφιλος

Σάββατο, 08 Μάιος 2010 09:36 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 14 Ιούλιος 2010 07:31

"Συ βλοημένε σνιαχουμένους είσι;"

Θεόφιλος